

Piotr Kaczanowski

Drochlin, pow. Włoszczowa. Stanowisko 1, 2

Informator Archeologiczny : badania 2, 162-163

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DROCHLIN, pow. Włoszczowa
Stanowisko 1 , 2

Katedra Archeologii Polski
Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie

Badania prowadził mgr Piotr Kaczanowski.
Finansował U.J. Pierwszy sezon badań.
Cmentarzysko z późnego okresu wpływów
rzymskich, osada z okresu halstaackiego /?/
/kultura Łużycka/ i wczesnego średniowiecza.

Stanowisko 1 w Drochlinie położone jest na salesionej wydmy, wśród podmokłych łąk, na NE od wsi, około 800 m od ostatnich zabudowań. Zostało ono zweryfikowane w czasie badań powierzchniowych prowadzonych przez Pracownię Archeologiczno-Konserwatorską PKZ w Krakowie w kwietniu br. Znalezione wówczas oprócz licznej ilości luźnego materiału ceramicznego jeden grób popielnicowy z okresu wpływów rzymskich.

W czasie wykopalisk w sierpniu i wrześniu br. przebadano obszar 3 arów. Natrafiono na 30 obiektów; 4 z nich to ciałopalne groby jamowe z późnego okresu wpływów rzymskich /obiekty nr 3, 4, 6 i 23/, pozostałe - to jamy osadowe kultury Łużyckiej. Na uwagę zasługuje grób 3, w którym znaleziono oprócz licznych ułamków ceramiki, fragment stopionej zapinki srebrnej, żelazne zapinki z podwiniętą nóżką, liczne stopy szkła, przęśliki gliniane, żelazne wisioriki wiaderkowate, fragmenty grzebieni kościanych, sprzączki żelazne. W wykopach natrafiono na dużą ilość materiałów z okresu późnorzymskiego, w tym na wiele przedmiotów żelaznych i brązowych, stopów szkła, przęślików. Obiekty kultury Łużyckiej to w większości jamy o charakterze zasobowym. Oprócz nich 2 obiekty można interpretować jako jamy mieszkalne,

jedna z nich miała palenisko.

Stanowisko 2. Usytuowane w południowej części wydmy, około 400 - 500 m na SE od stan. 1. W obrębie kilku wykopów sondażowych, usytuowanych na skraju wydmy, natrafiono na liczny materiał osadowy kultury łużyckiej oraz na stosunkowo znacznie mniej liczne ułamki ceramiki wczesnośredniowiecznej. W pobliżu wykopów znaleziono żelazny grot oszczepu, zapewne wczesnośredniowieczny.

DZIARNÓW, pow. Grójec
Stanowisko 1

Zakład Epoki Metali
IHKM PAN

Badania prowadził dr Krzysztof Dąbrowski.

Finansował IHKM PAN. Pierwszy sezon badań.

Osada z okresu wpływów rzymskich.

Badania wykopaliskowe przeprowadzono w okresie od 22.VI do 11.VII.1968 r., na stanowisku 1 położonym na łąkach wsi Dziarnów, w odległości ok. 500 m na N od młyna. Stanowisko to zostało zniszczone w ok. 75% przez wybieranie piasku. Zajmowało ono centralną partię piaszczystego wzniesienia, leżącego aktualnie na lewym brzegu rzeki Mogilanki. Różnica poziomu pomiędzy doliną rzeki a zachowaną kulminacją tego wzniesienia wynosi 5,5 m. Wzniesienie otoczone jest podmokłymi łąkami.

Przebadano łącznie 162,5 m² stwierdzając w miejscach, gdzie występuje warstwa kulturowa, następujący układ stratygraficzny:
1/ darn - 0,20 m; 2/ szaro-brązowa warstwa kulturowa - 0,20 m - 0,70 m; 3/ żółty piasek calcowy. Odkryto i wyeksplorowano 1 budynek o wymiarach 5 x 4,5 m, o miąższości wypełniaka 1 m, sa-